

szymon pokrywka

Co to właściwie jest ten Linux?

To nie tylko żargon dla hipsterów, ale również określenie na rodzinę systemów operacyjnych posiadających to samo jądro, czyli właśnie Linux.

Jądro pełni najważniejszą rolę, czyli zespolenie sprzętu z procesami systemowymi, co umożliwia działanie aplikacji. Mówiąc o Linuksie, najczęściej myślimy o projekcie tzw. GNU + Linux, czyli jądrem, biblioteką C i podstawowymi narzędziami z dawnego UNIX-a.

Wybieranie dystrybucji

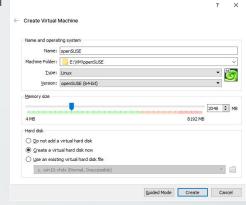
Klasycznym ogniwem do rozpoczynania głupich dyskusji na forach jest to, jakiej kto używa dystrybucji, czyli unikatowej edycji Linuksa z odpowiednimi programami.

W przestrzeni serwerów używa się najczęściej czegoś opartego na: **Debian – Ubuntu** albo **Red Hat Linux** CentOS. Większość takich systemu do jądra dodaje narzędzia GNU, czyli podstawowe aplikacje. Różnią się więc zawartymi programami i sposobem instalowania programów. **Ubuntu** jest teoretycznie najpopularniejszą z nich. Przez to jest również bardzo niestabilna próbując zaimplementować wszystkie możliwe funkcje i niepotrzebne śmieci.

Poniżej ukazany jest **Oracle Linux**, czyli wersja **CentOS**. Jak widać procesor bardzo intensywnie wykorzystuje dwa rdzenie procesora, aby w kółko cout-ować jakiś tekst.

	lackernan	1									
ŀ	lackerman	0[1		26.5%]	Tasks: 49, 22 thr; Load average: 0.57						
	lackerman	1[]	111111111111111111111111111111111111111	0.0%							
ŀ	lackerman	2[81.0%]									
ŀ	lackerman	3[111 17.0%]									
1	lackerman	Mem[]	1 2.35G/2	22.7G							
ŀ	lackerman	Swp[7.99GI							
ŀ	lackernan										
	lackerman	PID	USER	PRI	NI	VIRT	RES	SHR	S	CP	
	lackerman	1043	root	20	0	379M	264M	250M	S	0	
	lackernan	2088998	nginx	20	0	205M	59776	11072	S	0	
ŀ	lackerman	2088997	nginx	20	0	203M	59584	12800	S	0	
I	lackernan	2088996	nginx	20	0	200M	55616	11008	S	0	
ŀ	lackerman	2088994	nginx	20	0	201M	55424	11136	S	0	
I	lackerman	1494	root	20	0	300M	50304	40320	S	0	
ł	lackerman	1867	root	20	0	580M	48256	42496	S	0	
	lackerman	1890	root	20	0	580M	48256	42496	S	0	
ŀ	lackerman	1891	root	20	0	580M	48256	42496	S	0	
	lackerman	2069075	root	20	0	480M	29440	8320	S	0	
I	lackerman	2069077	root	20	0	480M	29440	8320	S	0	
27	lackerman	2069080	root	20	0	480M	29440	8320	S	0	
10	lackerman	2069286	root	20	0	480M	29440	8320	S	0	
- 10	lackerman	1424	polkitd	20	0	1863M	28096	16832	S	0	
Make ?	lackerman	1481	polkitd	20	0	1863M	28096	16832	S	0	
	lackerman		polkitd	20	0	1863M	28096	16832	S	0	
	lackerman		polkitd	20	0	1863M				0	
-		FiHelp	FZSetup	F3Searc	h	Filter	rF5Tree	F6Sc	ort	Bu	

Właściwie wszystkie **dystrybucje** instaluje się w podobny sposób. Po sformatowaniu dysku, wybraniu języka, czasu i lokalizacji system kopiuje wszystko do pamięci a na koniec instaluje **bootloader**, czyli program, który ładuje inne potrzebne elementy. Przykładowo zainstalujemy **openSUSE**, opartego na Slackware - pierwszej poważnej dystrybucji Linuksa. Plik instalacyjny pobieramy ze strony https://get.opensuse.org/tumbleweed. Do wszystkiego wykorzystamy VirtualBox'a.

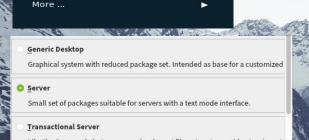
Większość opcji w menu możemy bezpośrednio pominąć. Oczywiście istotne jest wybranie odpowiedniego pakietu oprogramowania. Korzystamy z maszyny wirtualnej, więc nie musimy się martwić o partycjonowaniu dysku.

Instalacja

Tworzymy maszynę, a potem dysk, na przykład o dynamicznej wielkości 20GB. Na koniec ładujemy wcześniej pobrany plik .ISO.

Ważnym krokiem w instalacji jest również kliknięcie przycisku rozpoczynającego instalację.

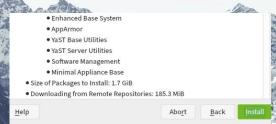

openSUSE Tumbleweed

Boot from Hard Disk

Installation

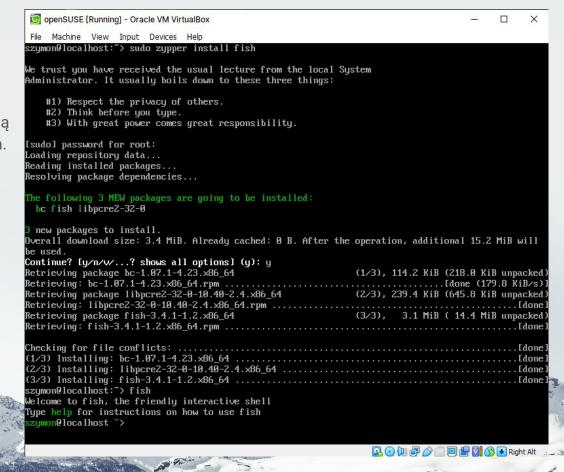
Upgrade

A teraz co?

Jeżeli kliknięcie przycisku 'zainstaluj' poszło pomyślnie, możemy zrestartować maszynę wirtualną i przejść do powłoki, czyli zwykłego wiersza poleceń. Istnieją dystrybucje typowo serwerowe, które dają nam więcej możliwości administracji graficznej, bynajmniej nasz **openSUSE**, ale stosując takie podejście nie nauczymy się zbyt wiele o Linux'ie. Rozwiązywanie problemów związanych z programami albo sterownikami zazwyczaj sprowadza się do ręcznego edytowania rzeczy w terminalu!

Każda dystrybucja daje nam inny sposób na instalowanie programów. W naszym przypadku jest to **zypper**. Przykładowo możemy ściągnąć alternatywną powłokę **fish** - jest kolorowa i podpowiada nam wiele rzeczy po drodze.

A teraz co? - część 2.

Warto pamiętać, że **fish** nie jest prawdziwym zamiennikiem dla domyślnej powłoki (**bash**), bo nie jest do końca kompatybilny z obecnymi standardami. Jednak znacznie ułatwia pracę przy Linuksie i nie musimy go nadmiernie konfigurować, aby z niego korzystać. Nie zależnie od tego, co mamy, warto znać podstawowe komendy i własności powłoki.

```
n@localhost ~>
                       "lorem" > lorem
umon@localhost ~>
in/ ipsum lorem
zumon@localhost ~>
                     dir lorem-ipsum
cymon@localhost ~> ad lorem-ipsum/
                                 ../{ipsum,lorem} .
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
                                  ipsum; cat lorem
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
                                  lorem >> lorem_ipsum && all ipsum >> lorem_ipsum
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
                                   lorem_ipsum
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
                                  lorem_ipsum | grep ipsum
zymon@localhost ~/lorem-ipsum> [im/ /home/szymon/ | grep lorem
home/szymon/lorem-ipsum
home/szymon/lorem-ipsum/ipsum
home/szymon/lorem-ipsum/lorem
home/szymon/lorem-ipsum/lorem_ipsum
zymon@localhost ~/lorem-ipsum>
```

Właściwie wszystko w Linuksie jak i innych systemach podobnych do UNIX'a jest traktowane jako plik: skrypty, konfiguracje systemowe, a nawet pliki! Przebywając w wierszu poleceń właściwie wszystko jest traktowane jako **strumień** (stdio i stdout, podobne do słynnego iostream). Kiedy przesyłamy aplikacji jakiś plik, tak naprawdę przesyłamy jego zawartość jako ciąg tekstu. Każdy program przyjmuje argumenty: np. rm -r, Is -la. Opcja -h albo --help wyświetla komunikat pomocny daje nam informacje o autorze i jak korzystać z aplikacji. Niestety to rozwiązanie zakłada umiejętność czytania ze zrozumieniem po angielsku.

Ściąga hieroglifów Linuksowych:

cd – zmiana folderu
mv – przemieszczanie pliku lub folderu w
inne miejsce
cp – kopiowanie pliku gdzieś indziej
rm – usuwanie pliku
ls – wyświetlenie zawartości folderu
sudo – uruchamianie programu jako
administrator, jeśli znamy do niego hasło
mkdir – tworzenie nowego folderu
sync – synchronizowanie zawartości
folderów (cp -r na sterydach)
grep – wyszukiwanie słow

. " - obecny folder ./

".. " - folder nadrzędny ../../home

" / " - magiczny dzielnik między folderami

find - rekursywne znajdywanie plików w

"|" - przekazanie strumienia do innego programu **find ./ | grep lorem**

" > " - nadpisanie pliku

danym folderze

">> " - dodać do pliku

" && " - wykonanie kolejnej czynności, tylko wtedy, gdy poprzednia pomyślnie się zakończyła

";" - wykonanie kolejnej czynności na pałe

" * " - wszystkie rzeczy zawarte w danej rzeczy (rozwiązanie mało praktyczne)

Podstawy podstaw: serwery

Spora część dzisiejsze infrastruktury w sieci opiera się na programie **NGINX**. Tak jak wiele rzeczy w IT jest on wspierany przez firmę i rozwijany jako projekt z otwartym źródłem. Ma on poważne zastosowania takie jak: serwer plików, serwer proxy, system zarządzania obciążeniem, szyfrowanie połączeń i tym podobne. Oczywiście to wszystko jest przydatne, ale więcej można się nauczyć tworząc coś prostszego - na przykład serwer do gry Minecraft. NGINX może jednak przydać się jeżeli chcielibyśmy podpiąć do niego jakąś domenę.

szymon@localhost ~> chsh -s /usr/bin/fish; flsh szymon@localhost ~> sudo passwd root
Password:
Welcome to fish, the friendly interactive shell
Type help for instructions on how to use fish
szymon@localhost ~> szymon@localhost ~> _____

Najpierw możemy użyć przydatnej komendy: "chsh -s /usr/bin/fish" po to, aby zmienić domyślną powłokę z bash na fish. Potem ustawiamy hasło dla najważniejszego konta (root). Przez to możemy wywołać komendę sudo - która sama w sobie wykonuje inne komendy jako administrator. Teraz możemy wpisać magiczną komendę "zypper in nginx". Po zaakceptowaniu warunków nieświadczenia usług program pokazuje postęp w instalacji.

Zanim pójdziemy zdawać certyfikaty na inżyniera sieciowego w CISCO, warto umieć ustawić podstawowy serwer. systemctl jest narzędziem, które służy do zarządzania programów pracujących w tle. Bardziej specyficznie jest to interfejs menedżera systemu systemd, który znajdziemy w większości pełnych dystrybucji. Minimalistyczne wersje Linuksa, które np. pracują na routerach posiadają "mniej zaśmiecone" (bardziej kompaktowe) menedżery takie jak runit albo OpenRC.

Serwery cz. 2 - plan i teoria

W następnym kroku zainstalujemy środowisko Javy (C++ na drożdżach) i serwer Minecraft'a. Jeżeli posiadalibyśmy domenę, moglibyśmy ją podpiąć pod serwer proxy (np. NGINX). Większość z tego zrobimy ręcznie, bo jak się okazuję, "gotowe" rozwiązania nie zawsze są adekwatne do naszych potrzeb, a często bezużyteczne i frustrujące (czyt. Docker albo Snap). Przy okazji nauczymy sięobsługi archiwów i instalacji usług. W naszej architekturze sieci możemy zamienić Minecraft'a na właściwie jakikolwiek program który obsługuje protokoły TCP albo UDP (bardziej wysublimowaną wersję poprzednika), a niezmienna konfiguracja NGINX'a umożliwi nam dodanie domeny i przekierowań.

Wszystkie systemy oparte na UNIX'ie mają podobną hierarchię plików i folderów.

"/" jest punktem podstawowym dla systemu. "/home " zawiera folder dla każdego użytkownika w systemie, "/var " dzienniki dla programów (np. błędy przez nie napotkane), "/bin/lib/sbin " ważne programy i biblioteki systemowe, "/usr/(share, lib, local) " głównie biblioteki i bardziej skomplikowane programy.

Tradycyjnie projekty stworzone przez użytkownika, takie jak skrypty do serwerów umieszcza się w folderze "/srv", chociaż nie ma to znaczenia z punktu widzenia systemu.

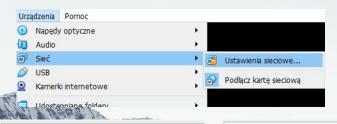

Konfiguracja sieci

Najistotniejszym krokiem jest skonfigurowanie sieci. VirtualBox domyślnie ustawia maszyny w sieci NAT, analogicznej do routera - tylko niektóre porty są aktywne. Najpierw przestawiamy sieć z NAT na adapter mostkowy (bridge), który umożliwia pełną kontrolę nad przepływem danych.

Równie ważne jest ustawienie zapory sieciowej (tak zwanego firewall'a). W przypadku serwerów ala RedHat albo naszym openSUSE jest to **firewall-cmd**. Zapora pełni prostą funkcję - zezwala na łączenie się z tylko niektórymi portami, czyli magicznymi liczbami, które same w sobie nic nie znaczą. W przypadku Minecraft'a musimy wpisać nic nieznaczącą liczbę **25565**. Argumenty **--permanent** i **-zone=public** są uniwersalne do naszych celów.

szymon@pc-227 /e/n/vhosts.d> sudo firewall-cmd --zone=public --permanent --add-port=25565/tcp success

Musimy też wiedzieć, jaki adres IP użyć w celu połączenia się z naszym serwerem. Komenda " ip " pokazuje 2 urządzenia: nr 1 odnosi się do wirtualnego adaptera o adresie 127.0.0.1, do którego ma dostęp wyłącznie komputer. W naszym przypadku Linux jest podłączony do tylko jednej karty sieciowej emulowanej przez VirtualBox'a - ma ona adres 192.168.1.***. Za pomocą tego IP będziemy mogli połączyć się z

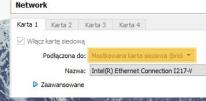
serwerem z sieci prywatnej komputera, czyli wszystkich komputerów w obrębie jednego routera.

```
Network

Karta 1 Karta 2 Karta 3 Karta 4

Włącz kartę sieciową
Podłączona do:
NAT
Nazwa:

Zaawansowane
```


Ustawianie wszystkiego

Przed dalszym konfigurowaniem czegokolwiek musimy zainstalować środowisko Javy, np. wersję 17 z długoterminowym wsparciem.

```
szymon@pc-227 /s/minecraft> <u>swło</u> zypper in java-17-openjdk_
```

W końcu możemy zacząć serwer - najpierw tworząc folder, a potem przywłaszczając go danemu użytkownikowi za pomocą komendy " **chown -R** użytkownik . "

```
szymon@pc-227 /srv> sudo mkdir minecraft
szymon@pc-227 /srv> cd minecraft/ && sudo chown -R szymon
```

W tej prezentacji będziemy instalować wersję z Forge, która umożliwia dodawanie modifykacji do gry. Po zlokalizowaniu dowolnej wersji możemy pobrać archiwum .jar (wersja pliku wykonywalnego w Jav'ie). Do tego wykorzystamy komendę " wget link " Następnie wpisujemy magiczną komendę:

" java -jar plik --installServer ".

Teraz posiadamy pełny folder i gotowy skrypt do uruchomienia (**run.sh**). Nie potrzebujemy już instalatora więc możemy ten plik usunąć.

```
szymon@pc-227 /s/minecraft>
total 7496
drwxr-xr-x 1 szumon root
                               218 Jun 8 10:49 ./
dr-xr-xr-x 1 root root
                                40 Jun 8 10:46 .../
-rw-r--r-- 1 szymon szymon 6661580 Jun - 8 10:47 forge-1.18.2-40.1.0-installer.jar
-rw-r--r-- 1 szymon szymon
                           995999 Jun 8 10:50 forge-1.18.2-40.1.0-installer.jar.log
drwxr-xr-x 1 szymon szymon
                               168 Jun 8 10:49 libraries/
 rw-r--r-- 1 szumon szumon
                               362 Jun 8 10:49 run.bat
-rwxr--r-- 1 szymon szymon
                               365 Jun 8 10:49 run.sh*
                               339 Jun 8 10:49 user_jvm_args.txt
 rw-r--r-- 1 szymon szymon
szymon@pc-227 /s/minecraft>
                               forge-1.18.2-40.1.0-installer.jar
szymon@pc-227 /s/minecraft>
```

Komendy uruchamiające serwer są zawarte w skrypcie bash'a run.sh. Po pierwszym jego uruchomieniu utworzy kilka ważnych folderów i plików, ale za nim przejdziemy dalej musimy zedytować plik eula.txt - tak, nawet w świecie serwerów musimy zgadzać się na warunki usług:D. Program możemy zatrzymać za pomocą skrótu Ctrl+C. Do samego edytowania wykorzystamy standardowego edytora tekstowego: "nano eula.txt". Po zmianie false na true możemy wyjść z edytora wciskając Ctrl+X -> y -> Enter.

Ustawianie wszystkiego cz. 2

To, na co się przed chwilą zgodziliśmy bez myślenia to **EULA**, czyli warunki twórców gry m.in. zabraniające sprzedaży zawartych w niej przedmiotów za prawdziwe pieniądze (w końcu oni muszą wyłącznie czerpać zyski) (w końcu to Microsoft :D).

Z racji tego, że zainstalowaliśmy Forge'a, możemy dodać do gry modyfikacje, których można znaleźć tysiące w Internecie, np. Formie pliku **zip** (ściągamy ponownie używając **wget**), który możemy rozpakować używając **unzip**.

szymon@pc-227 /s/m/mods> wget https://media.forgecdn.net/files/ szymon@pc-227 /s/m/mods> unz p Create+Flavored+3.3+SERVER.zip

Zanim ponownie uruchomimy nasz serwer, możemy zmienić ustawienia w pliku konfiguracyjnym server.properties - jest on pełen żargonu Minecraft'owego - seed, PvP, gamemode i tym podobne. Kiedy znowu włączymy run.sh, z pewnością najwięcej czasu zajmie generacja świata, ale w końcu będziemy mieć dostęp do konsoli serwera.

Na koniec możemy napisać skrypt, który automatycznie włącza nasz serwer w tle za pomocą programu **tmux**.

szymon@pc-227 /s/minecraft> sudo zypper in tmux

Wpisując **" tmux "** otrzymujemy nowe " okno " w konsoli i stąd uruchamiamy **run.sh** tak jak wcześniej.

Welcome to fish, the friendly interactive shell
Type help for instructions on how to use fish
szymon@pc-227 /s/minecraft> ./run.sh

[0] 0:fish* "[pc-227] /s/minecraft" 07:59 09-Jun-22

Możemy stąd wyjść wciskając

Ctrl + B i następnie D, a wejść z powrotem
komendą " tmux attach ".

Co dalej? - Pisanie oprogramowania

Jeżeli do tej pory wszystko płynnie się udało, posiadamy teraz w pełni sprawny serwer Minecraft'a. Wystarczy uruchomić maszynę, otworzyć nową sesję w konsoli i wpisać "./run.sh". Moglibyśmy również zainstalować środowisko graficzne, chociaż w przypadku serwerów nie ułatwia to nam szczególnie pracy.

Najciekawszą możliwością, którą daje nam Linux jest tworzenie własnych aplikacji opartych o systemowe biblioteki. Jednym z założonych projektów stypendialnych jest właśnie taki program - narzędzie do redukcji szumów w zdjęciach. Tego rodzaju projekty najczęściej przechowujemy w chmurze - w portalach takich jak **GitHub**. Aby zarządzać, a w naszym przypadku skopiować repozytorium (projekt) wykorzystamy narzędzia **git**.

```
szymon@pc-227 ~> cd /home/szymon/
szymon@pc-227 ~> sudo zypper in git
szymon@pc-227 ~> git clone https://github.com/Iquerno/szumovsk
Cloning into 'szumovski'...
```

Tego rodzaju projekty z reguły zawsze potrzebują jakiejś biblioteki, czyli zbioru innych programów, do poprawnego działania. W tym przypadku jest to Magick++, która służy do manipulacji obrazów.

```
szymon@pc-227 "/szumovski (master)> swdo zypper in libMagick++-deve
```

Ostatnim krokiem jest skompilowanie samego programu. Najczęściej spotkamy się z plikiem **Makefile**, który zawiera gotowe skrypty na zainstalowanie programu. Pliki wykonywalne w Linux'ie nie mają rozszerzenia, więc gotowy program możemy uruchomić wpisując ./bin/szumovski

```
szymon@pc-227 ~/szumovski (master)> is -1
total 8
drwxr-xr-x 1 szymon szymon 18 Jun 13 09:57 bin/
drwxr-xr-x 1 szymon szymon 26 Jun 13 08:24 library/
-rw-r--r- 1 szymon szymon 296 Jun 13 09:56 Makefile
-rw-r--r- 1 szymon szymon 93 Jun 13 08:24 README.txt
drwxr-xr-x 1 szymon szymon 16 Jun 13 08:24 source/
szymon@pc-227 ~/szumovski (master)> _
```

Teraz skopiujemy plik do folderu /usr/local/bin zawierającej inne aplikacje. W ten sposób możemy uruchomić szumovski z jakiejkolwiek ścieżki. || Każda aplikacja przyjmuje argumenty (opcje) w postaci np. "-i sciezka --sila liczba". Dodatkowo możemy je sprawdzić wpisując "-h " albo "--help ". W tej chwili wystarczy wpisać komende i voilà!

zymon@pc-227 "> szunovski -i for_sale.png -s 6

Jak widać parędziesiąt linijek **C++** czasem dobrze popłaca.

Fotografowie go nienawidzą

Jeden prosty trik i ... zero szumów! SZUMOVSKI

Dziękuję za uwagę!

Bibliografia

- 1. pl.wikipedia.org
- 2. metoda prób i błędów
- 3. wiedza
- 4. opensuse.org

